23 ŞUBAT / 753 / 2017 > 08 / 4,00 TL (KDV DAHİL) KKTC: 5.00 TL

HAFTALIK

PENGUEN

penguen.com

İŞKUR'a iş başvurusunda bulunan 65 yaş üstü kişi sayısı yüzde 13.6 arttı.

ISSN 1303-7574-0-7

Akşamsefası

PENGUEN Gündem

Cumhurbaşkanı Erdoğan, CHP ve HDP'li seçmenlerden de oy istedi.

HAYIR: %52 EVET: %48! CHP'ye göre, anketlerde HAYIR önde.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, 'Hayır' oyu kullanacakları 'gafiller' olarak tanımladı.

Referandum esnafı vurdu! Referandum piyasalardaki belirsizliği artırıyor...

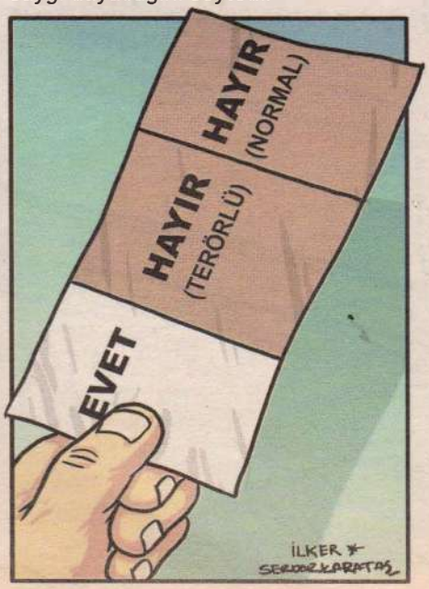

Antalya Cumhuriyet Başsavcıvekili'nin "HAYIR oyu verecek olanlar PKK'yla aynı muameleyi görecekler" şeklindeki sosyal medya paylaşımları tartışma yaratti.

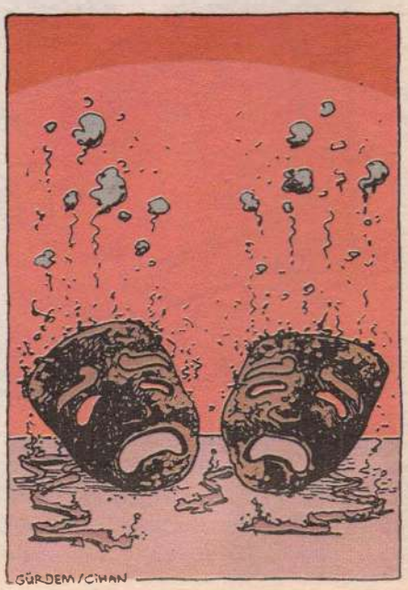

Digitürk, Şili'deki HAYIR kampanyasını anlatan NO filmini yayın programından kaldırdı.

Başbakan Binali Yıldırım, 'terörle ilgisi olmayanların' HAYIR tercihine saygı duyacağını söyledi.

Müjdat Gezen Sanat Merkezi kundaklandı...

Akşamsefası

Taksim Camisi'ni yapacak firmanın, bu görevi 'Allah rızası için' üstlendiği açıklandı.

Akşamsefası

ÇALIŞIRKEN

sezyum Yazı ve görsel ektedir... Artık çalışırken'de bu tür seviyeli diyaloglarla devam edicem!

serkan a. Kıskanan keller çatlasın, yenilenen saç modellerimle her hafta hizmetinizdeyim!

rewhat Kalori uçar, sen dürümü hatırla dost! Gelirken size de yaptırıyorum birer tane genirtmeyen soğanlı!

faruk Karikatür uçar yazı kalır diyerekten bu hafta da döşemişsin edebi köşeyi!

serdar Aç karnına fotoşop çalışmıyor, domates peynire girek moruk!

erdil O kadar erken bitirdim, aç da gündüz gözüyle şöyle bi bakiim. Hava aydınlıkken hiç görmemişim köşemi!

rewhat Yunanlıların bu konuyla ilgili çok güzel bi lafı vardır bildin mi dost; Sokar de Sokarese!

elif Dürüm %52 domates peynir %48 çıkacak gibi görünüyor tatlığğm. Ona göre vericem siparişi!

sezyum Söz verdiğimiz gibi... Sohbet konusunda seviyeyi koruyorum, Serkan'ın keli hariç!

ilker Bir daha motorla gelmem abi, eve dönerken o kadar üşüdüm ki kenara çekip ağladım!

faruk Hesapta çalışırken'i kısa tuttuk dergi yine gecikti lan!

Güldüğümler

** Gözünüzü seveyim, bulduğunuz tuhaf şeyleri bana (@kaansezyum) menşınlayın. Delilik yalnız çekilmiyor.*

Atalım gitsin...

Meslekten ihraç edilen hakim ve savcı sayısı toplam 3 bin 886 oldu. Temizzzzz. E bütün hakimler demek ki şey miymiş? Ya ne güzel, yargıda bu kadar adamları var ama meclis tertemiz, pırıl pırıl. İnsan inanıyor ister istemez. Ya o kadar hakim ve savcının verdiği kararlar peki? Neyse ya. Adalet işte.
Onu bırak, bugüne kadar Türkiye'de üniversiteyle ilişiği kesilen akademisyen sayısı tam 4811. Zamanının en psiko dönemlerindeki Hitler Almanyası'nda 1800 imiş. Hitler'in yeterince nefret ettiği akademisyen mi yoktu yoksa Almanya'nın 1940'larda durumu mu yoktu bilemedim. Bizdeki akademisyenlerin hepsi de şeymiş. Atalım bunları komple. Milletin kafasını bulandırıyorlar. Üniversite özgür düşünce yeridir diyorlar. Ya arkadaş neyi özgürce düşünüyorsun sen? Yoksa o biçim şeyler mi düşünüyorsun? Yoksa ülkeye nasıl huzur gelir diye alternatif fikirlerin mi var? Yoksa kötülüğümüzü mü istiyorsun? Neden düşünerek şu güzel ortamı bozuyorsun? Bak senin yüzünden gelecek nesillere de öğretecek bi şey kalmadı.

Sorun nedir?

Bizim memlekette en temiz sorun bu. Ya da "Sıkıntı yok..." Bu iki laf her şeyi çözüyor. Mesela "Sorun nedir?" sorusundaki sorun neyse, onu yasaklıyoruz, pırıl pırıl oluyor. Mesela devlete 400 milyon lira vergi borcu olan inşaat firmasının borcunu sıfırlıyoruz güzelce, sıkıntı yok oluyor. Sıkıntı zengine yok. Garibana hep noktalı harfler denk geliyor nedense.

Anayasaya saygımdan...

Şimdi reyiz bey meydanlara çıktı. Sözde günümüzdeki anayasada da yazıyor, bir de üzerine "...aldığım görevi tarafsızlıkla yerine getirmek için bütün gücümle çalışacağıma, Büyük Türk Milleti ve tarih huzurunda, namusum ve şerefim üzerine and içerim" diye namus ve şeref üzerine yemin edilmiş bir ortam var ama nedense seçimler yaklaşırken, her gün başka bir açılışla bütçeden bütçeye koşanlara kimse bir şey diyemiyor. Neyse ki yeni anayasa sayesinde bu durum da bir kılıfına uydurulacak. Keyfimiz kaçmasın, dik duralım, sırtımız ağrımasın. Yeni anayasa iyi olacak ama sanki bir kişiye çok daha iyi olacak gibi. Öyle biliyorlarsa tabii ki en doğrudur.

İnternet ve streaming filan...

Hdfilmcehennemi olsun ya da daha yasal Netflix, Apple TV, Cingöt tivi, Teledürre, BulugTivi olsun hepsi de online stream yani fısfıslama yöntemiyle bir şeyler izletiyor. Zamanında şefresiz gibi filmi indirirdik, internet hızımız belliydi. Şimdi bakıyorum da herkeste bir HD manyaklığı var. İzlediğin film ne olursa olsun, yazıktır bu düşkünlüğe. Bir filme 4 GB yatıran arkadaşlarımı gördüm. Sonra da hayatları boyunca izlemeden hardiskte saklıyorlar onları. Hem bant genişliğine hem kotana yazık. Aslında isteyen istediği gibi izlesin, ben cimrilikten, ülkenin internete yaklaşımına kıl olduğumdan böyleyim. Ayın 20'sinde kota biter mi? Ya hele limitsiz diye sattığın internete neden kota koyarsın? Sen necisin bilader? Neyse ki bir sürü site ülkemizde yasaklı da onların trafiğinden az olsun kurtarıyoruz. Netflix'ten kalite 3-4 bölüm izle kotan kurusun.

Bakarsan bağ

Şehirde yaşayan herkesin bi bağımlılığı var ister istemez. Bazıları Twitter'a yapışık yaşıyor, bazısı Feys'te esiyor, bazıları İnsta'dan dudak büküzlüyor ya da süper şeyler paylaşıyor ama bunu sürekli yapıyor. Günümüzde var olmak artık anlık ve sürekli olmak zorunda gibi düşünüyoruz nedense. İşlerimizin, üretimimizin kalitesi çok da önemli değil. Düzenli yapalım yeter. Ecnebi internete bakmazsa ölür hastalığına FOMA demiş (Olan biteni kaçırma korkusu gibi bir Türkçesi var.) Bizde de var. Sörvayvır'da ne oldusu da var, Twitter'da neler oluyor da var. Herkes bir şeye kopuyor ama nedense zamanını emecek bi şeylere kopuyor. İçkicisi var, sigaracısı var, hapçısı var... Hepsi aynı. Hepsi zamanını yiyecek bi şeylere kopuyor. Zamanını kendin yesen, o zamanlarda bi şeyler üretsen en güzeli olacak belki de. Bağımlılıkları bırakmak bırakarak oluyor, başka türlü değil. Bir de bi şeyi başka bi şeyle bırakma var. Mesela hapishanede dine, ulviyata yönelen insanlar. Kötü alışkanlıklarını bırakıp dünyanın en manyak sporcusu, müzisyeni olan insanlar da var. Özet: Hayatınızdaki boşlukları kendinize ve çevrenize faydalı bir şekilde doldurunuz.

Yakarsan aydınlanmaz

Otele kaçmış insanları "Porovoko olduk ama" diyerek yak, beğenmediğin kitapları toplat yak, tiyatro okulunu git yak, sonra git bizzat tiyatro yak. Gazeteye, dergiye git, orayı da yak. Sevmediğin adamın evinin önünde arabasını yak. Çünkü çok doğru bir hareket. O zaman anlayacak ki yakmak istediğin kişi yaptığı şey yanlış... Ya da yok etmek için, aynı bi kitabı yakarak tarihten silmek için yaptığın gibi bir insanı da yakarak yok etmek istiyorsun. Neden yapıyorsun? Yapma, bi düşün, karşında da can var. Ama düşünmek şeydi galiba ya bizde. Şey miydi? Bilemedim.

Tek yönlü hakaret çok güzel

Öyle bir yerde olduğunuzu düşünün. Herkese saydırabiliyorsunuz. İstediğiniz her şeyi, doğru, yanlış aklınıza gelen her şeyi söyleyebiliyorsunuz. Bir de şöyle bir durumunuz var, kimse bu laflarınız karşılığında size bir şey diyemiyor. Diyen olursa "Burada mı yersiniz, eve mi paketleyelim?" yöntemi devreye giriyor. Admin çıldırdı, foruma troll kaçtı! Bence güçlü bir ülke böyle olur. Güç budur. Kontrolsüz güç, güç değildir. Her şeyi ben kontrol edeceğim. Gel bakayım bi...

Para bitti valla...

Çevre ve Şehircilik (Yani betonculuk) Bakanı açıkladı. İstanbul'da durum torriks arkadaşlar. 200 bin binanın yeniden yapılması lazım. Bakın gerçekten deprem filan olursa diye çok korkuyoruz. Size bi şey olursa diye çok korkuyoruz. O yüzden yıllardır deprem meprem muhabbeti yapmadık, deprem toplanma alanlarına AVM gömdürmedik. O yüzden hep sizi düşündük. Şimdi ekonomi Yüzüklerin Efendisi'ndeki Frodo gibi fenalık geçiriyor. Bayılacak birazdan. O yüzden pilot bölgeler seçtim... Uçmaya hazır olun.

Kalkanları kaldırın

Herkes birbirine bunu soruyor. Ya arkadaş arada bu bize oylatacakları anayasayı nasıl bir aceleyle geçirmişlerse, her geçen gün oylanacak malzemenin yeni bir bug'ı yeni bir "avantası" ortaya çıkıyor. Anayasa değil, güç kalkanı mübarek. Olaya bak: Yeni cillop önerilen anayasa Cumhurbaşkanı yardımcıları ve bakanların görev suçlarından yargılanmasını oy oranı kriteriyle neredeyse olanaksız hale getirirken, 15 yıllık iktidarda görev yapan eski bakanları da güvenceye alıyor. Mecazı aldım ben. Mecaz kuvvetleri.

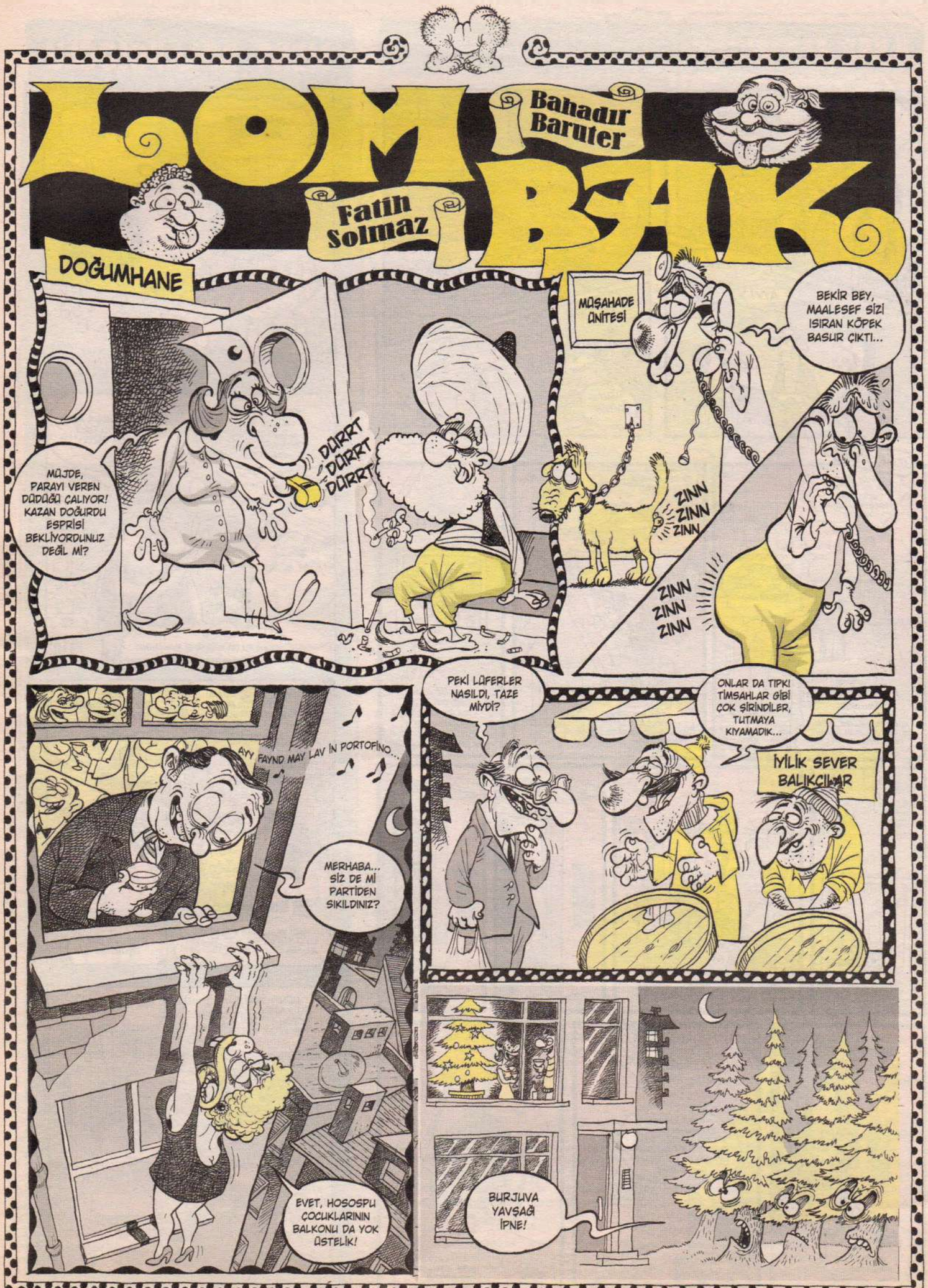
Biraz da ekonomi...

Dolar yükselirse bunu "Global agonominin ve fayiz lobbysinin üzerimizde oynadığı sapıkça bir üst akıl oyunu" diye anlatırız; düşerse de "İşte böyle düşürttürürler adamı" diye anırırız. El alem bize baksın da ekonomiğ öğrensin ekonomiğ!

Biraz daha ayrıştırma alır mıydınız?

Tarafsız olması gereken en yetkili abi 'Hayır' oyu kullanacakları 'gafiller' olarak tanımlayıp "Hep yalan yanlış söylüyorlar" diye konuşursa... Adalet Bakanı Bozdağ, "Referandumda 'hayır' oyu verecekler, Türk halkını doğrudan yürütmeyi seçmeye ehil görmeyenlerdir" diyerek goygoya düşerse, hedef gösterirse... E amiri bakan böyle yaparsa tabii ki savcıvekili de şovunu yapar. Antalya Başsavcıvekili: "Hayır oyu verecek olanlar PKK'yla aynı muameleyi görecekler; küsmece yok!" çekti tabii ki. Bi alttaki kademe memurum ne yapacak acaba? Bu iki ay içinde "ayrıştırma" milli ve yerli en iyi yaptığımız sporlardan biri olacak gibi görünüyor. Helal! İşte kendi vatandaşına kıl olan güçlü ülke, kardeşiyle politik görüşü dolayısıyla konuşmayan güçlü millet. İbret downloading valla.

Akşamsefası

İLKER ALTUNGÖK

twitter.com/ilkeraltungok
ilkeraltungok@gmail.com

MERT DOLAPÇIOĞLU

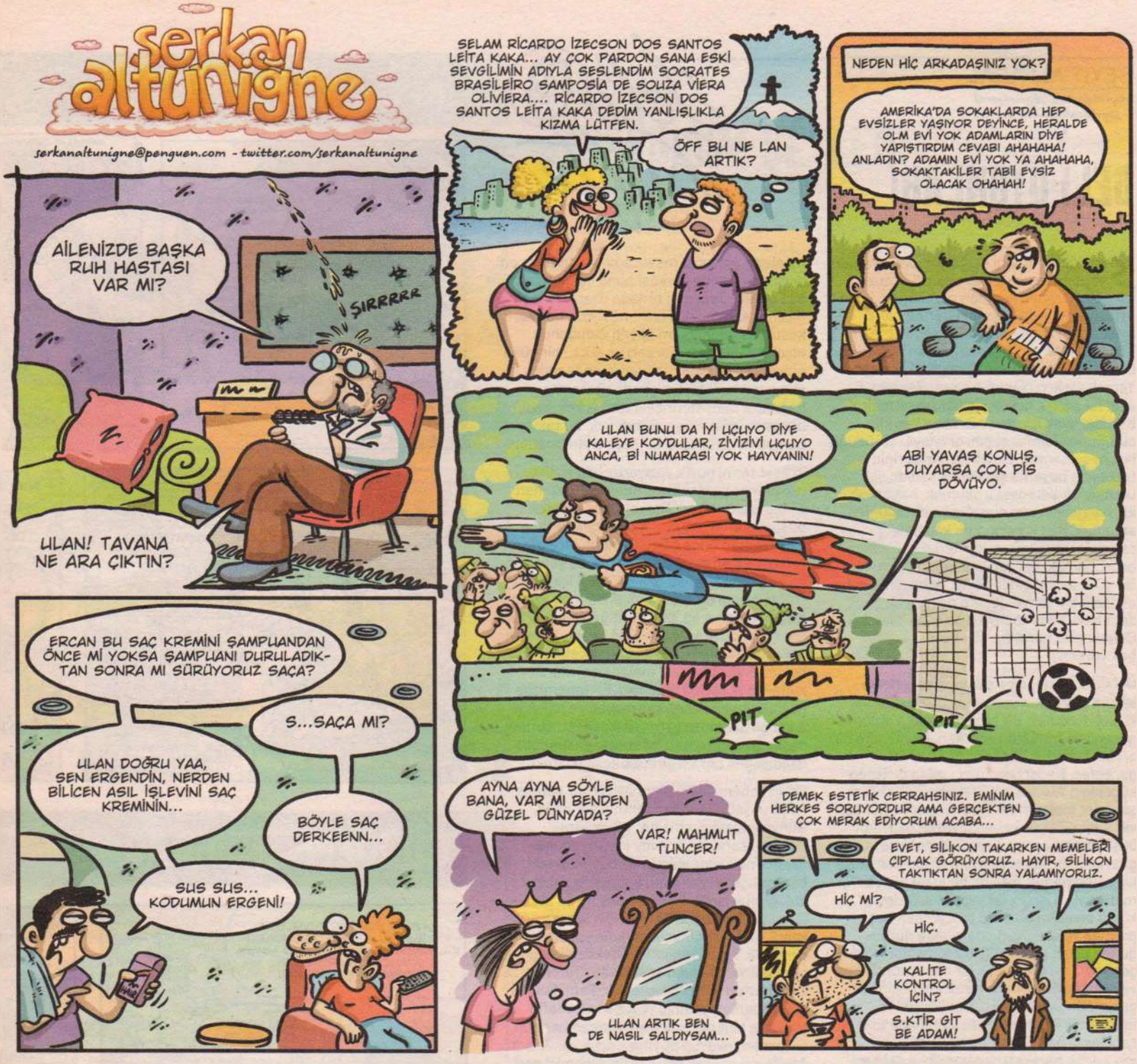

serkan altunigne

serkanaltunigne@penguen.com - twitter.com/serkanaltunigne

SEK YAZI

SERKAN YILMAZ

PSİKİYATRİST ANALIK!

Yetalak hasta olmuştum. Doktor açıkladığında şok olmuştum, tembellikti hastalığım. Tembellik artık psikolojik bir hastalık olarak kabul ediliyor, hastalar psikiyatrist yerine üvey anaya gönderiliyordu. Benim analık biraz tersti, köşeli çenesinde birkaç kıl, siyah saçları tülbentinden fırça gibi fırlamıştı. Seanslarda ben psikolog koltuğuna uzanıyor, analık da "kalk tembel, yeter yattığın" diye azarlıyordu beni. Psikologda, o derin anda ağlama durumu gibi kriz geçirdim, analık kriz geçirtti bana, ağladım. "Yahu kadın git başımdan, rahat bırak beni". Hayır bi de biz bununla duygusal bağa da girdik. Biliyorsunuz psikolog-hasta ilişkisi çok kötü sonuçlar doğurur. Bu beni azarlarken öz anam gibi bağlanmışım. Çok büyük sorun yaşadık, komşular filan geldi. Bu başka "analık-hasta" ilişkilerini gösterip, "bak milletin hastası nasıl da efendi" filan dedi. Çarptım kapıyı, çıktım. Gittim evime yattım. Psikiyatristten kaçan deliler akıl hastanelerine kapatılırken, tembeller yetimhanelere yatırılıyordu. Birçok tembel gibi ben de kaçıp tembel tinerci olmuş, hiç hareket etmeyen dilenciye dönüşmüştüm. Hiç hareket etmeden dilenmek, çok daha kazançlıydı. İnsanlar uyuyan birine para verdikten sonra gitmeyi seviyordu. Yattığım yerden para kazanıyordum, mutluydum. İlk kazandığım parayla televizyon aldım. İnsanlar sokakta yatmış tembel tembel televizyon kumandasıyla zap yapan birine yardım etmek istemiyordu. Hem de dükkanlardan elektrik dilenmek çok zorlu işti bir tembel için. Her tembel gibi sonunda intihar etmeye karar verdim. "Sonsuz uyku" cümlesi bile içimi ısıtıyordu. Köprüden atlarken devletin atadığı, tembel azarlama analığım buldu beni, döve döve eve götürüp yıkadı. Banyo iyi geldi, soğuk su, buz. Vallahi açıldım. Biraz yürüyim...

AYI GÜCÜ

Kaderimde bir ayı ile güreşmek de mi vardı? Ölümcül hastalıklı insanların tedavisi için yapılan bir yardımlaşma eğlencesiydi bu. Ayı ölümcül hastalığı temsil ediyor, ben de hayata tutunmaya çalışan hasta olarak karşısına çıkıyordum. Güçleri eşitlemek için güreşten önce ayıya sakinleştirici bana da doping veriliyordu, yine de kıran kırana geçiyordu müsabakamız. Normalde böyle yardımlaşma organizsayonlara çok insan gelmez ama "insanla ayı dövüştürüyorlar" diye dev kalabalıklar geliyordu. Bir gün organizasyon elemanlarından birinin nişanı varmış, arkadaşını bırakmış yerine. Ayının sakinleştiricisi ile benim dopingi karıştırmış manyak. Gösteride doping yemiş ayı, baygın bedenimi yerden yere vurmuş, hastanede uyanmıştım. Televizyonda bir yetkili o hatayı yapan elemanın işine son verildiğini söylüyordu. Aradım, ayının da kovulmasını istedim, mahkemeyle tehdit ettim, kovdurttum. Kovmuşlar ayıyı, şehirde bi süre panik oluşmuş. Şehir meydanında kendime doping vurup çıktım karşısına. "Kavgayı kaybeden bu şehri terk eder" dedim, kabul etmişçesine üzerime koştu. Şehrin ortasında biz bununla dövüştük. Tüm televizyonlar canlı yayındayken, canhıraş bir kavga sonucunda ben kazandım. Fakat tüm bunlar ayı ile tasarladığımız bir oyundu, o elemanın nişanlanacağı kıza kadar biz ayarlamıştık her şeyi. Ayı, sirklerde, hayvanat bahçelerindeki diğer hayvanlar gibi şehirden gitmek istiyordu. Planın ayrıntılarını anlatırken "insanlık, belki döverse, bırakır" demişti. Şimdi Taksim meydanında o yerde dayak yemiş yatıyor ben de Arap turistlerin omuzlarındaydım. Ayı, dövüşü kaybettiği için şehri terk ediyodu ki, firma "Ayı bizim, salmayız. Bundan sonra bu dövüşü her gece yapalım, ayı hep yenilsin, daha iyi yenilsin" dediler. Biz ayı ile bi gece maçı sattık, tüm paramızı ayının üzerine oynadık, ben dayak yedim. Maçtan sonra soyunma odasında ben dramatik can verirken bu yanıma geldi, "gerçekten dövüştün mü" diye sordu. "Ne fark eder ki sen ayısın, yenmek istediğinde yenersin" dedim. "Gerçekten dövüştün mü" dedi, "evet" dedim. Gülümseyip, çıktı. Şehri terk etmiş, ormana gitmiş. Payıyla bi sürü sahte bal sipariş etmiş ormana, dolandırılmış.

Akşam Gazetesi

SEYİT ALİ ARAL
twitter.com/seyitaliaral
seyitaral@yahoo.com.tr

İçli Köfte

DELİ OYUNLARI

Sevdiğim, zamanı eylediğim deli oyunlar vardır sıra beklerken, moral bozukken, o ortamdan kopman gerekirken, belki öylesine. Mesela insanın ellerine bakıp ayaklarının nasıl olduğunu tahmin etmek. Yüz şeklinden anne ve babasının nasıl birisi olduğunun genetiğini grafiklemek. Yemek yerken çiğneme sayısı, temposu, aceleci, sakin, hektik kişiliği seyretmek. Kardaki ayak izinden sahibinin kaç kilo olduğunu, adım aralığını ortalayıp yürüdüğü hızı hesaplamak. Sigara izmaritlerinin kül tablasına basılma şeklinden sıkıntı, sinir, unutkanlık derecesini okumak, hangisinin ilk, hangisinin son olarak söndürüldüğünü anlamak. Kişi konuşurken kelimelerini saymak, vurguları ve harfleri ezmesinden çene, damak, diş yapısını tahmin etmek... Bir sürüsü var, gider böyle. Artık biraz daha distopik bir seriye geçtim çok keyifli değil ama hayli şaşırtıcı. Oyunun ismi: Yaşadığı Cehennem. Kuralları çok basit; sadece bakıyorsun...

Öyle derinlikte, nice mit ve efsanede anlatılan gayya kuyusuna taş çıkaranlar var ki akıl durdurur. Bir tanesine salça oldum geçen eve tornistan ederken. Muhteşem bir araba, kırmızısı "Ben var ya ben" tonlarında, enfes. Kaportasının ucundan dişlesen küçükken Alamancı akrabanın getirdiği o şekerler gibi parfümlü ve dil gıcıklayan tadı var sanki. Tasarımı ben diyeyim uzaydan boşa al sal koy ver gelsin, atmosfere girerken sürtünmeden bile etkilenmez öyle bir aerodinamik. Sen de belki bu dünya dışı materyal ve işçilik ile yapılmış. O desin ki vay efendim aparata bak yerden beş parmak yüksek, yanında ayakta durduğunda tavan yüksekliği diz kapağını biraz geçiyor. Sesi teknolojik bir canavarın arazisi veya avladığı kurbanı, hatta ele geçirdiği ganimetin zafer narası. Caddeyi inletmesini, bir kilometrekare içerisinde tüm canlılar duyabiliyor. Küçük bir ayak bileği, gaz pedalı hareketi ve atmosfere salınan karbonmonoksit, partikül ile nakşedilen bu haykırmayı. Çekti AVM önü mabet girişivari ana kapısına gelişigüzel. İndi; anahtarı valeye doğru müstehzi bir sırıtış ile "Hop yakala köle" eğimi ile pasladı. Korteksimizde "Bu ne ki, bir de yaşadığım yeri ve oradaki diğer cicilerimi görsen" cümlesi havada turuncu renkte neonlarla flaş çaktı. Hepimiz ona bakıyor, o ise iliklerine kadar hissettiği tüm bu ilgi, merak, öfke, küçümseme, haset, imrenme, umursamazlık, gizli kınama ve kıskançlık akla gelen ne kadar duygu var ise. Çevreden gelen uyaranlar ile içsel doyumu sağlıyor, şarj oluyor, enerjisini yükseltiyordu bizlerdekini emerek.

Yaşadığı cehennem o denli küçük, basit, soğuk, duygusuz ki anlıyorsun. Yalnız kaldığında 12 kalibrelik migren ağrısı gibi bir şakağından girip öbüründen çıkan yüzleşmeden kurtulmak adına bir sürü oyuncağa. Kurduğu dünyayı idame edecek gelire ve o değeri kazanmak için bir alay ilişki, göbek bağı, hizmet, materyal, sürekli satın almaya mahkûm. Her daim gürültülü, alaycı, yukarıdan ve burnu büyük olmak zorunda. Öyle senin, benim gibi açık ayran ve Kürt böreği falan yiyemez bak. O cehennemin diğer üyeleri ile birlikte yumurta kabuğu beyazı dişlerini ve pençelerini keskin tutmak, postunu kalın ve kabartmaya mecbur. Kurduğu kalelerin asla yıkılmayacağına inanmaya en acısı çevresinde herkesi buna inandırmak asil görevi. Tepeden tırnağa üzerinde taşıdığı her sembol, kartvizit ne kadar harika, kusursuz, muhteşem hayatı olduğunun nişanesi. Arabası gibi seri ve güçlü bir çükü olduğunu, en lider, en büyük, en tepede, alfa yaşamı detaylı biçimde gösterme bağımlısı hemisferindeki tüm erkek, kadın dünyada kim var ise. Şimdi bak, bu tasvir burada kalsın başka bir şeye zıplayacağım.

Kişisel tarihi böyle yazıyoruz hep birlikte, tek bir kez yazılabiliyor mürekkebi zaman silip düzeltemiyor "Dur, olmadı" diyerek baştan alamıyorsun. Ama gerçek tarihte uzun zaman önce çok yukarıdan ince gözenekli bir ağ atıldı ve aşağı yavaş yavaş çökerken balık sürüsü gibi hepimizi içine aldı. Muhtemelen ağzı kapandığında (çok az bir zaman kaldı) o ağ, bu anlattığım sadece bir komik bir nüve kalacak. Asıl hepimizi karşısına alan delilik, kendi yaşadığı cehenneme hepimizi yakıt ve sarf malzemesi olarak kullanacak olan o tepedeki. En tepemizde gözünü üzerimizden ayırmayan ve istediği anda gırtlağımıza yargı, KHK, OHAL olmadı başka bir alternatifle çökecek, ensemizde istediği gibi boza pişirecek keskinlikteki.

Onun cehennemini okumaya ömür yetmez fakat yaşattıklarından tahmin zor değil. Dünyasındaki doymazlık, güvensizlik, ihtişam, saraylar, konvoy konvoy muhafızlarla ne kadar inanılmaz büyüklükteki bir krallığa ve yarı tanrı kudretine sahip olduğunun ispatı. İçindeki tiksinti ile alazlanmış öfkeyi canlı tutmak için sürekli önce kendi, koca bir ülkenin halkına yaşattığı gerginlik, hırs, iç sıkıntısı. Ötekileştirdiği her canlıya koyduğu sıfatlar ile "Terörist, 15 Temmuz'un yanında duranlar, Fethi Sekin'i şehit edenler, yalancı ve gafil" nice lafla topluma kilit attığı nefreti. Hemen her gün bir yerden okuyup duymayı artık kanıksadığın "İç savaş, bak bölünürüz, ülkemizi geri almak için bu kadar yaklaştık, 90 yıl sonraki dönüm noktamız..." alt metnini akıllara, sesini azar azar açarak göze sokulan alt yazı gibi görebiliyorsun. Hepimizin ruhuna ateş çoktan atıldı, evlat acısı, hak, hukuk ihlalleri zaten standart pakete dâhil. Vicdan, vefa, hoşgörü, karşıdakini dinleme, acısına ortak olma kısaca insan olabilme ruhu ve onurunu kaybettikten sonra, üzerinde yaşadığın topraklar al işte böyle cehenneme dönüyor. Teknik olarak ülkenin geleceği, kaynakları, sonraki neslin yaşam kalitesi, hepimizin adına verilen tüm kararlar ve her şeye "Biz biliriz biz" dedikten kısa bir zaman sonra; "Kandırıldık" diye kestirip atan tek bir kişinin insafında olmasını geçtim; sinir stres içerisinde, bu ateşi harlayıp birbirimizin zebanisi olmak artık sıkmadı mı yıllardır şu sayılı gün ve nefeste; artık yeter lan. Daha ne kadar bölünüp yabancılaşacağız; kim ve ne için. Sözler uçmaz yalan o iş; lâkin yazıda da kalsın bu vakit. Sahip olduğum bir tane hayatım var affedersiniz o da yarrak gibi bir hayat "Bak buraya dikkat" ama bir tane, kısıtlı ve hepimizin gibi tek. Bu yüzden varlığım, geleceğim, kaderimin bir kişi ve ailesinin siyasi ikbali, rahatı, insafı yarattığı cehenneme dolgu malzemesi olmamak ve binlerce sebep adına "Hayır, hayır, hayır!"

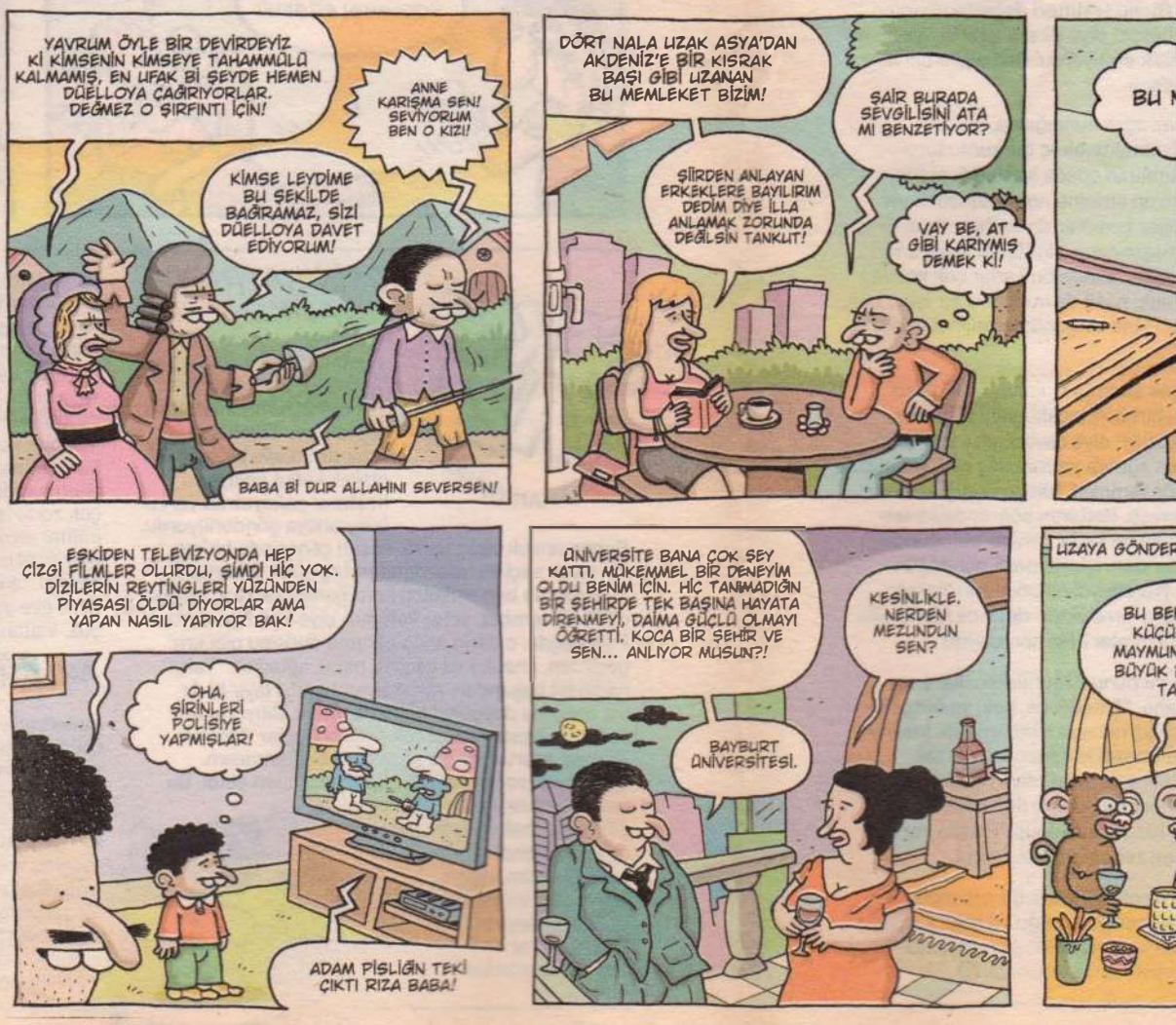
Doğuktan Turan

GÜRDEM SINDIRAÇ

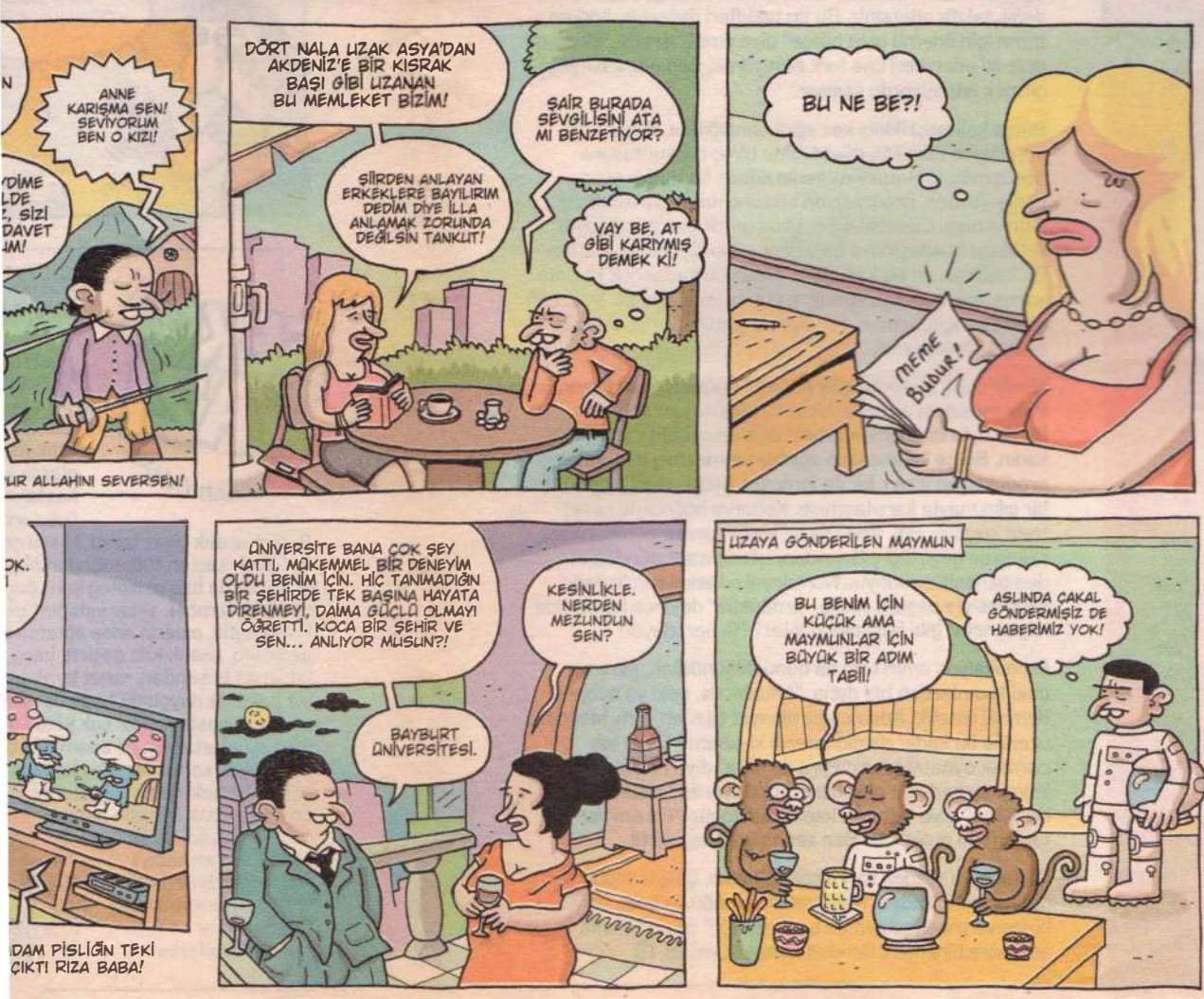

TURAN"

instagram.com/doruktanturan

NDIRAÇ

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER:

Saç!

Kel oğlu kel bir insan evladı olarak (Evet, babam da kel) saç sevmemden daha doğal bir şey olacağını sanmıyorum. (Kesin vardır.) Bende olmadığı için saçı çok seviyorum. Kızlarda mesela iyice coşkulu saçlı olan kızları severim. Zayıf, ince telli saçlı kız olmamalı bence. Saçı çok olmak zorunda gibi geliyor bana. En son kuaföre 20 yıl önce gittiğim için mesela kellik yüzünden bir kültürden tamamen uzağım. Hayatta her şey için söyleyecek bir lafım varken etrafımda mevzu saç, kuaför, kesim şekli gibi konular üzerinden döndüğünde önümdeki içkimi sessizce yudumlayıp gözlerimi hafif kısıp ufka doğru bakıyorum ve hiç konuşmadan mevzunun geçmesini bekliyorum. Mevzu bir türlü geçmezse önümdeki içeceği yanlışlıkla devirmiş gibi yapıyorum. Burdan konu hop benim sakarlığıma geliyor falan derken saç mevzusunu geçiştirebiliyorum.

Saçlı günlerim o kadar uzakta kaldı ki gerçekten o günlere ait aklımda bir şey kalmadı. Saçlı fotoğraflarıma bakıyoruz bazen arkadaşlarla falan. Her gören aynı şeyi söylüyor "Böyle çok daha iyisin moruk o saçlar ne yaa öyle?" Ulan! Belli ki mal bi çocukmuşum, saç stilinden falan haberim yokmuş, hıyar gibi kestiriyormuşum saçları. "Böyle daha iyi..." Bok daha iyi! Bir de dediğim gibi her konuda yalan yanlış söyleyecek bir şeyim var ama saç konusunda yok. Kuaför konusunda yok. Kuaföre gidip "Üstler kalsın yanlardan alalım ustacım..." demek istiyorum lan. Kuaför ortamlarında mevzular ne, şu anda hiç bilmiyorum. Saç boyatmak istiyorum misal. Berberler hâlâ koldan değdiriyorlar mı bilmiyorum mesela. Yanlış anlama öyle bir şey yapılsın istemiyorum tabii ki ama işte insan ne bileyim özeniyor. Lavaboya adamın zoruyla kafamı uzatmak istiyorum. Saçlarımın en boktan berber şampuanıyla hoyratça yıkanmasını istiyorum.

Eskiden masaj yapıyordu bazı berberler, hâlâ yapan var mı bilmiyorum. Üstelik masajdan da hoşlanmıyorum ama istiyorum bunları. Diyeceksin ki "Ulan o kadar istiyorsan git sakal tıraşı ol, nedir yani?" Öyle olmuyo işte moruk aynı tadı vermiyo. Yaşamayan bilmez...

Geçen hafta sonu rutin mal gibi gezmelerimden birinde bir kostüm dükkanına girdim. Renkli ceketler, takma kulaklar ve burunlar, plastikten ya da süngerden yapılma kılıçlarla yeterince oynayıp 13 yaşında gibi Lord of the Rings temalı mücevherat ve takılara bakıp "Haftaya kesin şu yüzükten alıyorum..." "Aşkım sana Galadriel kolyesi alayım mı?" gibisinden olanca boş ve asla almayacağım şeylerle ilgili gereksiz cümleleri kurduktan sonra çıkışta sanki ilk defa görmüşüm gibi perukların önünde durdum. Sonra da "Takayım mı şunu ehahehaeha komik olur..." diyerek sanki amacım komiklik yapmakmış gibi elime geçirdiğim perukları teker teker keltoş kafama geçirdim. Benden önce artık saçkıranlı mı taktı onu, cüzzamlı mı mıncıkladı hiç düşünmedim bile. Gerçekten umurumda değildi. Kafama saç geçireyim de ne olursa olsundu... Ben perukları taktım, etrafımdakiler güldü. Onlar güldükçe ben coştum, birini bıraktım öbürünü taktım perukların. Ve işte burdan itiraf ediyorum onlar gülerken ben güler gibi yaptım. Şu resimlerde gördüğünüz şekilde bile olsa saçım olsun istedim. Neticede yaklaşık bir 15 dakika saçlı olmayı başardım. Muhtemelen bundan sonra bizim buralara gelen olursa Türkiye'den, tutup kolundan götürücem oraya "Abi çok eğlenceli bir dükkan yaa ekokokkikiekoro" diyerek. Her götürdüğüme de sanki komiklik yapıyormuşçasına o saçları tek tek takarak nefsimi körelticem. Gelirseniz Berlin'e bir aktivite garanti yani hacı. Valla çok eğlenicez lan...

DENİZ ÖZTURHAN
www.twitter.com/yanilgi

AH BÜTÇE!

Prodüksiyon amiri kendine güvenliydi. Tıknaz boynuna doladığı fuları, şehrin göbeğindeki stüdyoda ayağından çıkarmadığı dağcı botları ve tek kulağında parıldayan pırlanta küpesiyle, doğanın meşru bir hâkimiydi adeta.

"Fikir şu!" diye açıkladı tok sesiyle. "90 dakikalık bir komedi programı çekiyoruz. Sadece kadınlara hitap ediyor, sadece kadınlar yazıyor, kadınlar oynuyor. Erkekleri de kadınlar oynuyor hatta!"

"E bu harika bir fikir!" dedi toplantıdaki oyuncu kadınlardan biri. Hemen yanında oturan yazar kadın "Gerçekten inanılmaz orijinal!" diye heyecanla onayladı berikini. Toplantıdaki diğer oyuncu, yazar ve komedyen kadınlar da etraflarına bakıp "Herhalde bir bildikleri var" diyerek havayı koklamakla yetindiler.

Sonra oyuncu kadın söze girdi yeniden. Çok genç, çok havalı yahut çok ünlü değildi. Görüp geçirmişliğinden, zarif lafbazlığından başka, bir de odayı çınlatan bir kahkahası vardı. Kahkahasını patlatıp "Peki, bu harika projeyi oluşturmak için bütçemiz nedir?" diye sordu prodüksiyon amirine.

Bütçe; adı geçtiğinde toplantı salonlarını derin, içli bir sessizliğe boğan, akla düştüğünde adeta yürek burkan eski sevgili hatırasına denk gelen bir kelimedir iş âlemlerinde. Bu lanetli kelimeyi duyan prodüksiyon amiri, arsız karasineğin teki etinden irice bir et koparmış gibi istemsizce irkildi.

"Eeeuu henüz toplantı aşamasındayız. Bütçe konuşmak için projenin ortaya çıkması gerekir. Kanala sunmak gerekir. Önemli olan bu fikri hayata geçirmek..." gibi bahaneler sıralamaya başladı. Pek çok amir gibi, televizyon kanallarına harika projeler sunmak istiyor, fakat bu harika projeleri hazırlatacağı insanların emeğinin karşılığını ödemeyi pek de istemiyor gibiydi.

Oyuncu kadın üsteledi. "Evet de... Bu bize gelen ilk teklif değil, takdir edersiniz. Bu tip teklifleri değerlendirirken bizim için önemli olan bütçe" diye diretti ısrarla. Bir adım geri, iki adım ileri ona fark etmiyordu. Bedavaya bir yere gitmek istemiyordu sadece.

Bütçe kelimesi ikinci kez ağza alındığında, ilkinin neredeyse dört katı büyüklükte bir iç burkuntusuna dönüşmüştü. Hatta kelimenin odada kapladığı alanın genişliğinden, prodüksiyon amirine nefes alınacak yer kalmamıştı. Odadaki diğer kadınlar da aralarında aynı kelimeyi fısıldaşmaya başlayınca, sinirlendi proje amiri. Bu kadınlar, ah bu kadınlar... Zaten bu kadar çok kadınla konuşmak, toplantı etmek, nasıl da imkânsız bir işti... Lafı çevirmek için hemen, bu yine olağanüstü orijinal fikrini ortaya söyleyiverdi.

"Emin olun, bu kadar çok adamla iş konuşmak da zor. Para meselesi açılınca, birbirini bıçaklayanlar oluyor. Bir de öyle düşünmek lazım" diye cevapladı yazar olan kadın. Bütçe kelimesinin ağırlığı yetmezmiş gibi, koskoca prodüksiyon amiri, bir de feminist, hatta ne idiği belirsiz bir çıkışmayla karşılaşmıştı. Kollarını böğründe kenetleyip suratını astı. Vaktiyle ne kadar tanınır olduğundan, sektörde geçirdiği yıllarından, işlerin nasıl döndüğünden bahsetti sıkıntıyla. Neredeydi o kadınların 'rejisör' kelimesiyle baştan çıktığı, 'prodüktör' deyince hamamda kaynanalar gibi bayıldığı günler? Ha neredeydi?

Prodüksiyon amiri tam da bunu düşünürken, karşısındaki kadınlardan biri daha, "Anladık da, peki ya bütçe?" demişti üstelik. Adamcağız nihayet çileden çıktı. İnsanın üzerine bu kadar da gidilmezdi ki canım? Daha tek parmak oynatmadan, "Para da para" diye tutturuyorlardı. Yoksa bu kadınlar onu fakir mi sanıyordu? Hâlâ "Bütçe de bütçe" diye tutturan kadınlara dönüp "Param var tamam mı proje için! Ben zenginim!" deyiverdi.

Toplantı bu sözden sonra çok uzamadı. Çıkışta toplantıdaki en genç kadın; "Nasıl zengin olduğu da belli, kimseye bütçe vermediyse demek bugüne dek!" diye söylendi asansöre binerken. Bereket kimse duymadı.

Akşamsefası

ORTAM
En telmaşa adam

sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet

ORTAM GÜNEYE KENDİ KADERİNİ ARAMAK ÜZERE İNMİŞ VE SONUNDA YOLU ORHAN BABA'NIN HİCRET ETTİĞİ KÖY EVİNE DÜŞMÜŞTÜR. ORHAN BABA EŞSİZ MUHABBETİ VE ENTEL KARİZMASIYLA BURADA DA TEKKEYİ KURMUŞ, MÜRİTLER YAPMIŞTIR.

KUZİNE YAKILIR, BABANIN SANAL ALEM MESAİSİ BAŞLAR. ÖNCELİKLE BEKLEDİĞİ UKRAYNALI MANİTA TATYANA'YA BİR AN ÖNCE GELMESİ İÇİN RUTİN SERENATLARINI YAKAR

DUŞA DUŞA SLATKİ, AŞKIM AŞKIM, GEL ARTIK, KAM, KAM TO ME ŞEREFSİZ, MCUK MCUK!

BABANIN ÖMRÜNDE MANİTASIZ GEÇEN EN UZUN SÜREDİR BU, BURANIN GÜNLÜK GÜNEŞLİK OLDUĞUNU SÖYLEYİP KIZI KAFALAMAYA ÇALIŞIR

BİR DE BABA HER DAİM YAMACINDA BİR MÜRİT İSTER. KAMERANIN GÖRÜŞÜ DIŞINDA MUHABBETİ GÖZLETİR

YOK KİMSE BURADA, RAHAT OL AŞKIM, ÖPÜCEM, UZAT DUDAĞI, AFERİM NASI ÖĞRENİYON TÜRKÇEYİ BAK!

GÜZELMİŞ BABAA!

BABA KISIK ATEŞTE TUTTUĞU TATYANA'NIN YEDEKLERİNE DE BAĞLAMA YAPACAK. SAĞLAMCIDIR O...

BAYAĞI GEÇ VAKİT ORTAM İÇERİYE, UZANMACAYA GEÇİNCE BABA SİNİRLENİR

GECELERİN ECİNNİSİDİR

BABA YATMADAN YATILIR MI LAN İPNECİK, DAHA ŞARAP BİTMEDİ!

UZANIYOM ÖYLE YAA

DUP DUP DUP DUP DUP DUP DUP DUP

BABA ELEMAN UYUMASIN DİYE ÖYLE BİR MÜZİK AÇAR Kİ ARDINA KADAR

ERGEN BEYNİNİN BİLE ZOR KALDIRACAĞI BİR SOUND

BABA ASLA ZAMANIN ARDINDA KALMAZ. TEKNONUN EN SON KAFA SKEN VERSİYONLARIYLA COŞAR. ÖYLE ANILARIYLA YAŞAYAN MODEL DEĞİL, TAM ANLAMIYLA ANI YAŞAYANDIR O

AYNI JENERASYONDAKİLERLE FAZLA TAKILMAZ. MİSAL BU EMÜCE DAHA ADAMO'DA, TOM CONS'TA TAKILMIŞ. İSTİYO Kİ HEP ESKİYİ YAD ETSİN. AMMA BABA HİÇ OYUNUN DIŞINDA OLMADIĞINDAN ESKİYİ YAD ETMEYE İHTİYACI YOKTUR

TEK NUMARASI TOP SAKAL BIRAKMAK. ASLEN ZEKİ MÜREN'Cİ. DAYANAMAZ PSİKODELİK MÜZİĞE, AZ SORA KALKAR

BABA BAK, BU OZORO FESTİVALİ. SOUNDCLOUD'DA DA ŞUNLAR VAR

YAAYTT, O YEE, O YEE, OLAY BU! AÇ SESİNİ!

SON JENERASYONDAN BİR MÜRİT HER DAİM VARDIR

DUP DUP DUP DUP DUP DUP

BABA JANRININ TRENDLERİNİ TAKİP EDER

DUP DUP DUP DUP

BABAA, BABA?

SANKİ BU ÇEKİÇ TRANS MÜZİKTEN KARINCALAR, AĞAÇLAR, YILDIZLAR, COSMOS DİLLENİP ŞİKAYETE GELECEKTİR. O BASLAR VARRI YA, SANKİ DUVARA BALYOZLA VURUYOLLAR

TIRSA TIRSA BABADAN AMAN DİLEMEYE GİDİYO

ÇOK İLGİNÇTİR, HER GÜN SABAHA KADAR OTURAN BABA, ONUN İÇİN HENÜZ ERKEN BİR SAATTE YATMIŞTIR.

HEM DE BU MAHŞERİ MÜZİKTE

DUP DUP DUP DUP DUP

İLGİNÇTİR; BİRİ YATINCA DİĞERİ DE YATMAK DURUMUNDA HİSSEDER KENDİNİ YA. YOLDAŞIN UYUMASI BİR BAŞINA OLDUĞUNDAN DAHA MI YALNIZ HİSSETTİRİR ADAMI ACEP?

BABİİİ??

BABA ALTTAKİ YORGAN TEŞKİLATINI AÇIP TOPLAMAYA ÜŞENDİĞİNDEN BÖYLE ANORAKLA, FULL ÇORAPLA FELAN YATIYO

USULCA, HİSSETTİRMEDEN SESİ KISMAKTIR AMELİ

DUP DUP DUP

OZORA

AMMA BABA ERKETEDE UYUMA NUMARASI İLE MEVZUUYU KESMEKTEDİR TABİİ Kİ. BAKİİM BU DALYRAK NASI BİR KOZ VERECEK HESAABI

SİNSİ SİNSİ NE İŞLER KARIŞTIRIYON SEN BAKİİM İPNECİK? KISMA SESİ SİKERİM BELANI

ANI YAŞADIĞI İÇİN BİR LEOPAR GİBİ ERKETEYE YATAR, FIRSATLARA ANINDA AYILIR BABA

İBNECİK SANA CEZA; YAZ ŞİMDİ MANİTAYA, GELİRSEN BİLET PARAN BENDEN, BURADA DA KRALİÇELER GİBİ YAŞATICAM SENİ DE "LA TİBE LUB LUU" YAZ, ÖPÜCÜK GÖNDER İKİ TANE

RUSÇA TRANSLATE ET, SONRA KOPYALA YAPIŞTIR MESSENGER'A, SORA TEKRAR KOPYALA YAPIŞTIR TRANSLATE ET TÜRKÇE'YE, OFF! İŞTE BU APANSIZ SEKRETERYAYA TAYİN EDİLMİŞTİR ORTAM

BU ARADA BACAKLARI ÇALIŞTIRIYO, BOŞA YATMIYO. EE BABA OLMAK KOLAY MI

SENİ SEVİYORUM DEMEKTİ DİR Mİ

Akşamsefası

SERKAN YILMAZ

komikser@gmail.com
instagram.com/serkan.yilmaz

FEYZİ ÖZŞAHİN

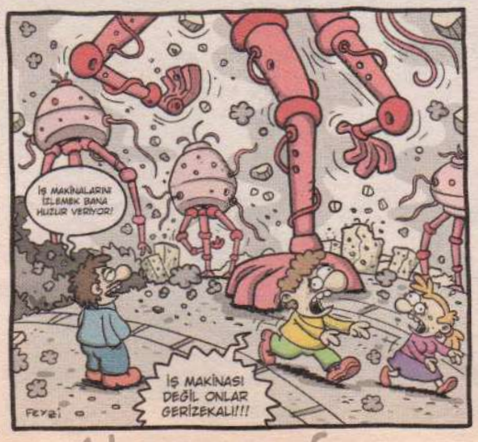
twitter.com/feyziozsahin - feyziozsahin@gmail.com

SUYUNUZ ISINDI – 2

REWHAT

Bundan birkaç hafta önce köşeyi yetiştiremediğim için yazdığım "Suyunuz Isındı" başlıklı kısa öyküm fazla ses getirmeyince, bende bir içe kapanma oldu. Annem aradı, açmadım. Vatsap'tan mesaj atmış "Bu hafta işini göremedim Penguen'de" diye. Yazımı görmemiş bile. Öykünün fotoğrafını çekip yolladım. O da bana Mevlana'nın bi sözünü yolladı. Ben de civciv emojisi attım. Annem de kalp atmış en son. Öyle kapandı muhabbet.

Annem bile anlamıyordu beni. Edebiyat dünyasında ışımam, fark edilmem olası görünmüyordu. Oysa "Büyük yazarların zor fark edilmek gibi bir sorunu vardır" lafına çok güveniyordum. Bu benim kendi lafımdı esasen.

Orhan Pamuk ilk romanını yıllarca bastıramamış, yayınevlerinden kovulmuş, Cihangir'de kendilerine ait boğaz manzaralı evdeki odasında bunalıma girmişti.

Yaşar Kemal, otele verecek parası olmadığı için günlerce Gezi Parkı'nda, belki üzerinde Yapı-Kredi yazan bir bankta uyumuş, İnce Memed'in taslaklarını kendine baş yastığı yapmıştı. Şimdi üstadın eserlerinin altında Yapı-Kredi Yayınları damgasını görmek gaz veriyordu bana.

Keza Yılmaz Erdoğan'a da, Vizontele Tuuba'nın en başında öğretmeni "yazamıyorsun" diyordu. Sonra filmi yazan Yılmaz Erdoğan çıkıyordu.

Bütün bunlar ve şimdi hatırlamadığım niceleri, bana ilk öykümün ses getirmeyişinin altından kalkabilmem için güç veriyordu.

Böyle böyle yazar mıyım, yazamaz mıyım diye diye yine bir haftayı yemiştim. Faruk arayıp köşenin akıbetini sordu. "Yeni bir yazı kaleme almayı düşünüyorum" dedim. "Skicem alacağın kalemi ama ha!" diye çıkıştı.

Ben Faruk'u Kafka'nın kadim dostu Max Brod yerine koyarken, o beni umarsızca önyargılıyor, itin götüne sokmaktan çekinmiyordu. Demek ki buna el yazmalarımı yak diye versem, bir dakika tereddüt etmez yakardı. Unufak olan kağıtlardan yükselen kızıl alevler aydınlatırken yüzünü zevkle gülümserdi. Böyle bir insandı bu.

Uygun bir dille köşeyi yapacak enerjim olmadığını, espri bulamadığımı, yanı sıra ilk öykümün birçok insan tarafından çok beğenildiğini söyledim. "Yalanını skim!" dedi. Ses etmedim, editördü sonuçta. Baktı sessizliğim tekinsizliğe dönüşüyor. "İyi yaz... Ama bu yazılara karikatür telifi vermem söyliim, yok öyle Feysbuk dedesi gibi yazıp karikatürcü telifi almak" dedi. "Parasında değilim, yazınsal üslubumun okura intikal etmesinin peşindeyim" dedim. "İyi madem ay sonu dürüm diye ağlama bana" diyerek kapattı telefonu.

"Dürüm diye ağlamak" çok koymuştu lan bana! Belki bi kere, hadi bilemedin iki kere sodeksosundan dürüm almıştı bana. Onun lafını ediyordu. Demek ki ünlü bir yazar olsam, millete "Zamanında dürüm için bana ağlardı" diye konuşacaktı. İşte nice yetenekli insan, bu tip arkadaşları yüzünden ünlü olmaktan çekiniyor, yetenekleriyle bir köşede ölüyorlardı. Hayır, ben öyle olmayacaktım! Umurumda bile değildi. İnadına yazacaktım. İnadına anlatacaktım kendimi. Dürüm mevzuunu açtığında ben çoktan, Rewhat Dürüm Evi'ni Cihangir'e açmış, Orhan Pamuk'la karşılıklı gavur dağı kaşıklıyor olacaktım.

Bu hırsla gömüldüm A4'lere ama evde yazamıyordum. Dergi sabahlamalarına alışmış bünyem odaklanamıyordu bir türlü öyküye. Hemen bi taksiye binip Penguen'e gittim. Gecenin 3'üydü. Penguen'in bulunduğu binanın güvenliği, çalan alarmla yerinden fırladı. Uyku mahmuru açtı otomatik kapıyı. "Abi siz karikatürcüler hep bu saatlerde mi çalışmanız lazım?" şeklinde buram buram anlatım bozukluğu kokan bir cümle kurdu. "Ben yazarım" dedim. "Bu saatte mi abi?" dedi. Cevap vermedim. Alarm sesleri içinde asansöre koştum. Asansörün kapısı kapanırken, güvenliğin arkamdan "cins huamuğa goyum" dediğini duydum.

Derginin kapısını Faruk açtı. "Ne oldu lan sen evde yazmıyor muydun?" dedi. "Ya yazamadım evde" dedim. "Hadi ya bu hafta köşe koyalım bari" diye aklınca bana laf soktu.

Ses etmedim, Serkan Altuniğne Almanya'da olduğu için onun masasına çöktüm. Serkan'ın masası güzeldi, oyuncaklar falan vardı. Yüzüme bir tebessüm yerleşti. Oyuncak Snoopy'le oynamaya başladım. Küçükken de Almanya'dan gelen gurbetçi akraba çocuklarının oyuncaklarıyla oynardım. Yine öyle bir duygu hasıl olmuştu içimde... Faruk, Serkan'ın oyuncaklarıyla oynadığımı görünce "Olm oynamasana lan adamın oyuncaklarıyla!" diye uyardı beni. Bu bardağı taşıran son damlaydı artık. "Sen benim iyiliğimi isteyen bir insan değilsin!" diyerek Snoopy'i Faruk'a fırlattım. Ağlayarak kaçtım dergiden.

Mecidiyeköy alt geçitteydim ve yağmur yağıyordu. Bir nohut pilavcının ışıkları dalgalanıyordu ıslak asfaltta. Sigaramdan derin bir nefes çektim. Telefonum çaldı, arayan Faruk'tu. Özür diler belki diye açtım telefonu. "Lan bu yazdıkların masada kalmış, basıyoruz bunları, dergi matbaaya gidecek daha, başlığı ne bunun?" dedi.

Duman burnumdan kimyasal bir bulut gibi çıktı! Tüm o ilk yazıları, kitapları, şiirleri anlaşılmayan insanları düşündüm. Bir sıcaklık sardı bedenimi.

Başlığı "Suyunuz Isındı 2 olsun" dedim tüm yaratıcılığımla...

Faruk "Ulan ne yaratıcı adamsın, sondaki 2 rakamını iyi bulmuşsun" dedi.

Gülümsedim, inanmasalar da öyleydim.

(Not: Rewhat Arslan'la Yaratıcı Yazarlık Dersleri, Müracaat: Penguen Dergisi)

CİHAN TOPÇU

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@penguen.com — twitter.com/selcukerdem

OZAN ÖNEN

www.twitter.com/ozanonen

HORORORO

■ İnsanlar azıtınca bana bi' gülme geliyor. Yani ne zaman ki horororo diye birileri konuşsa, ne zaman ki canlı yayında tartışmacılar birbirlerinin kafasında su bardağı kıracak kıvama gelse "Ya, durun bir saniye ya... Siz çocukken de böyle miydiniz?" diye lafa giresim geliyor. Kafası çiçekli yazılar yazacağıma, bu deli saçması kavgaların ortasında, gençliğimi harcarken buluyorum kendimi. Televizyonda görmesem, internette-basında okumasam, sokakta mutlaka yakalanıyorum bunlara; zıvanadan ben de çıkıyorum çünkü ben de bu ülkede yaşıyorum. Böyle kavgalı mavgalı, bağırışlı bir şeyler ne zaman ki iyiden iyiye semirse, ne zaman ki ülkedeki meydanlar "vatan haini" naralarıyla inlese, kafamın tası da, kafasının tası böyle hesapsızca ve hiiiç buralı olmaksızın atanlara ince ince atıyor. Karşı tarafa duyulan öfkeden kızaran suratları gördükçe, o suratlara bakıp bakıp o suratların çocukluktaki hâllerini düşünüyorum. Yani, harbiden de hiç mi çocuk olmadınız? Siz ne zaman ve nasıl böyle hororororolu oldunuz?

■ Bir gün, bu ülkede Başbakanlık yapmış birinin çok yakınlarından biri, dönemin Başbakan'ı hakkında bana şunu anlatmıştı: "Torununu görmek için gittiğimizde, torunuyla evdeki halıda emekleyerek bir saat boyunca oynadı." Ya... Siz hororororolu beyfendiler ve hanımefendiler... Tamam, torununuz var ve halıda emekleyen hâllerinizi de biliyoruz. Ama biz de başkasının torunuyuz, çoluğu çocuğuyuz. Bizimle de emekleyin biraz. Ülke olmuş dev bir çilehane... Emekli olun hadi artık. Bırakın siyaseti miyaseti... Şiddetinizden kaburgalarımız ağrıdı, uykularımıza bile bir şeyler oldu. Verdiğiniz gazla ve hedef gösteren her cümlenizle, sinirden deliye dönmüş milyonlarca insan, birbirini hapse attırmak için fırsat kollar oldu. Vallahi de sizi halıya davet ediyorum. Halıda emekleyen hâlleriniz bu ülkeye lazım. Babalar gibi de emekli maaşınız var. Hadi halıya! İstikbal halıda!

■ Sana da diyorum televizyon yorumcusu... Bir an önce kurtul o ekranlardan. Yoksa seni, hep tehdit eden, parmak sallayan hâlinle hatırlayacak torunların bile... Yazık değil mi sana da? Tüm kariyerini bağırarak, hedef göstererek, linç davetiyesini matbaadan hızlı basarak harcıyorsun. Yarın da bir başkası sırf sen böyle hatırlandığın için sana aynılarını yapacak. Düşünsene; söz söyleme hakkın var. İyi kötü bir yerlere gelmişsin. Anlıyorum, iyi de kazanıyorsun fakat hayata da bir kere geliyorsun. Çoluğun çocuğun, eşin dostun seni hiç mi sevmiyor? Ya da hiç mi sevilmedin çocukken? "Bir kere görülen hayat denen rüya"yı neden böyle harcıyorsun? Neden başkalarının hayatlarını da zehir ediyorsun güzel kardeşim? Seni de halının üstünde görmek isterim. Bu ülkenin bilim insanından, din adamından, sanatçıdan, sporcudan, gazeteciden çok, halıda oynayan emeklilere ihtiyacı var. Ciddiyim.

■ Böyle ortamlardan sıkılınca genellikle iki şey yapıyorum: Ya güzel güzel şarkılar dinliyorum ya da hiç ertelemeyip canım nereye gitmek istiyorsa o tarafa doğru yollara düşüyorum. Yolculuk yapmanın ve şarkı dinlemenin insana iyi gelen müşterek bir tarafı olduğuna inanıyorum. Her ikisi de ruh hâlimizi sabit bir yerden kurtarıp başka ihtimallere taşıyor. Hâl böyleyken üşenmiyorum; çat diye yola koyuluyorum. Yol yaparken müzik dinlemeyi kim sevmez? Açtım, Sezen Aksu'nun yeni albümünü dinliyorum. Albümde 'Koca Kıçlı' diye bir şarkı var ki dinlerken kocaman gülümsüyorum: "Ne çok biliyorsunuz. Vıdı vıdı bayılıyorsunuz. E sizin de işiniz bu. Bi' nevi çalışıyorsunuz." Tamam, şarkı aslında başka bir şeyi anlatıyor ama sizin durumunuza da pek yakışıyor hororororolu beyefendiler ve hanımefendiler. Sahiden de ne çok vıdı vıdı yaptınız. Nasıl da heeer şeyleri en iyi siz biliyorsunuz. Sahi, siz ne zaman ve nasıl böyle âlim oldunuz? Nasıl oldu da çocuk mocuk severken önünüze gelen herkesi "terörist", herrrkesi de "vatan haini" ilan eden zalimlere dönüştünüz? Hadi halıya! Mümkünse de altına.

Akşamsefası

YUMURTALAR

Ufuk Cesur

Barbaros Altuğ

Kadir Eligüzel

Sedat Kopuz

Yasin

Erhan Güneş

Özgür Kahya

HAFTALIK PENGUEN

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ - 23 ŞUBAT 2017 - SAYI: 753
HAFTALIK YAYGIN SÜRELİ YAYINDIR - ISSN. 1303-7579
www.penguen.com

YAYINCI: KOMİKBÜRO MEDYA LTD. ŞTİ. İMTİYAZ SAHİBİ: SELÇUK ERDEM YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: FARUK KAYA YAYIN KURULU: ERDİL YAŞAROĞLU, SELÇUK ERDEM GENEL MÜDÜR: A. GÜLSÜM AKŞİT

HALKLA İLİŞKİLER: YASEMİN ÇAĞLAR (yasemin.caglar@komikburo.com) GRAFİK TASARIM VE RENK: SERDAR KARATAŞ
ADRES: ORTAKLAR CD. BAHÇELER SK. ONSEKİZ İŞ MERKEZİ NO: 18 KAT: 4 / 7 MECİDİYEKÖY - ŞİŞLİ / İSTANBUL
TEL: (0212) 293 32 77-78 FAKS: (0212) 245 85 56 BASKI: UNIPRINT BASIM SAN. VE TİC. A.Ş. ÖMERLİ MAHALLESİ. HADIMKÖY İSTANBUL CAD. NO:159 ARNAVUTKÖY 34555 İSTANBUL TEL: (0212) 798 28 40 GENEL DAĞITIM: DPP TEL: (0212) 622 22 22

facebook.com/penguendergisi
twitter.com/penguendergi
instagram.com/penguendergi

Penguen'de yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil

Akşamsefası